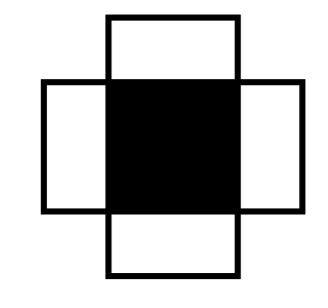
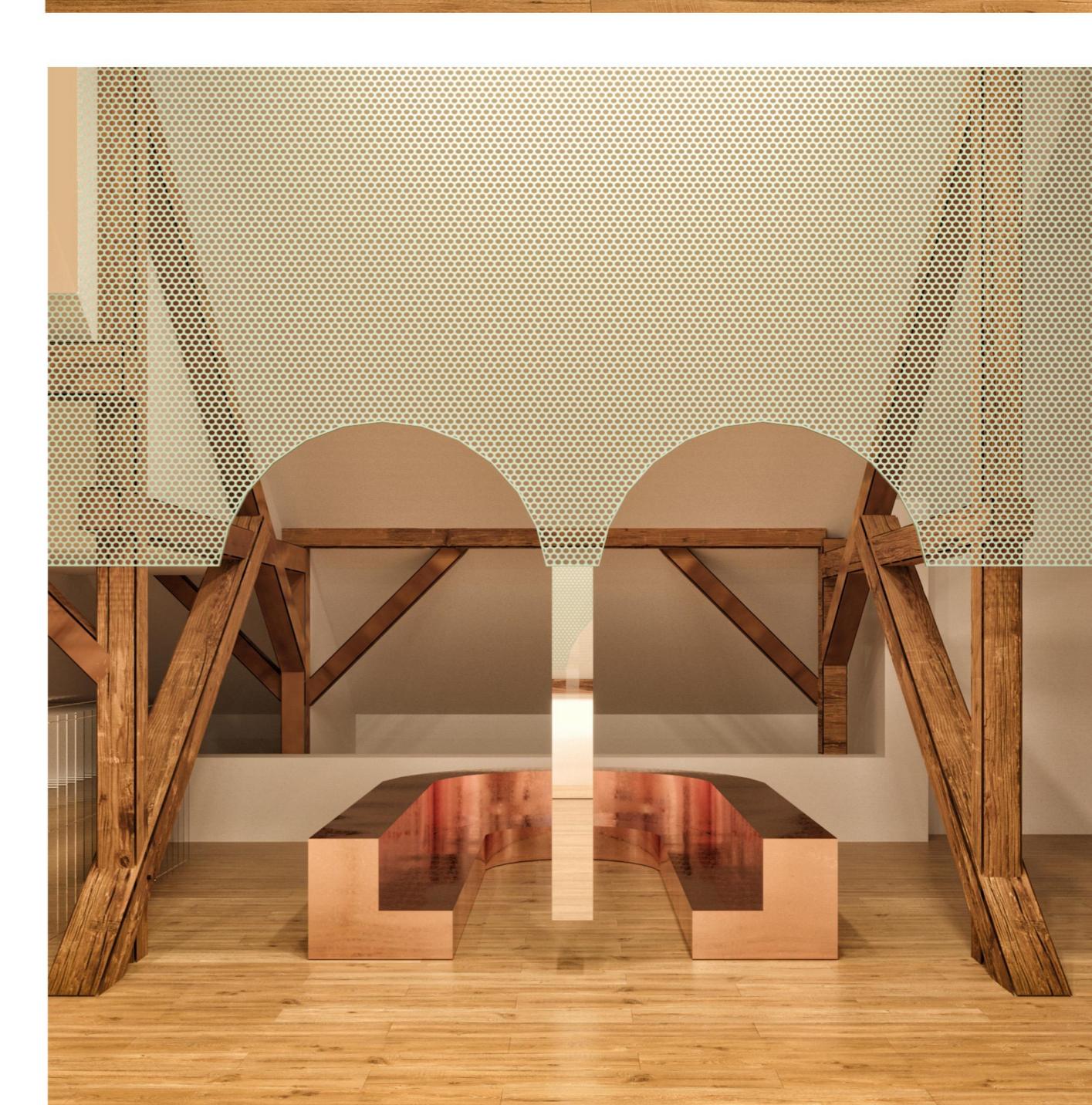
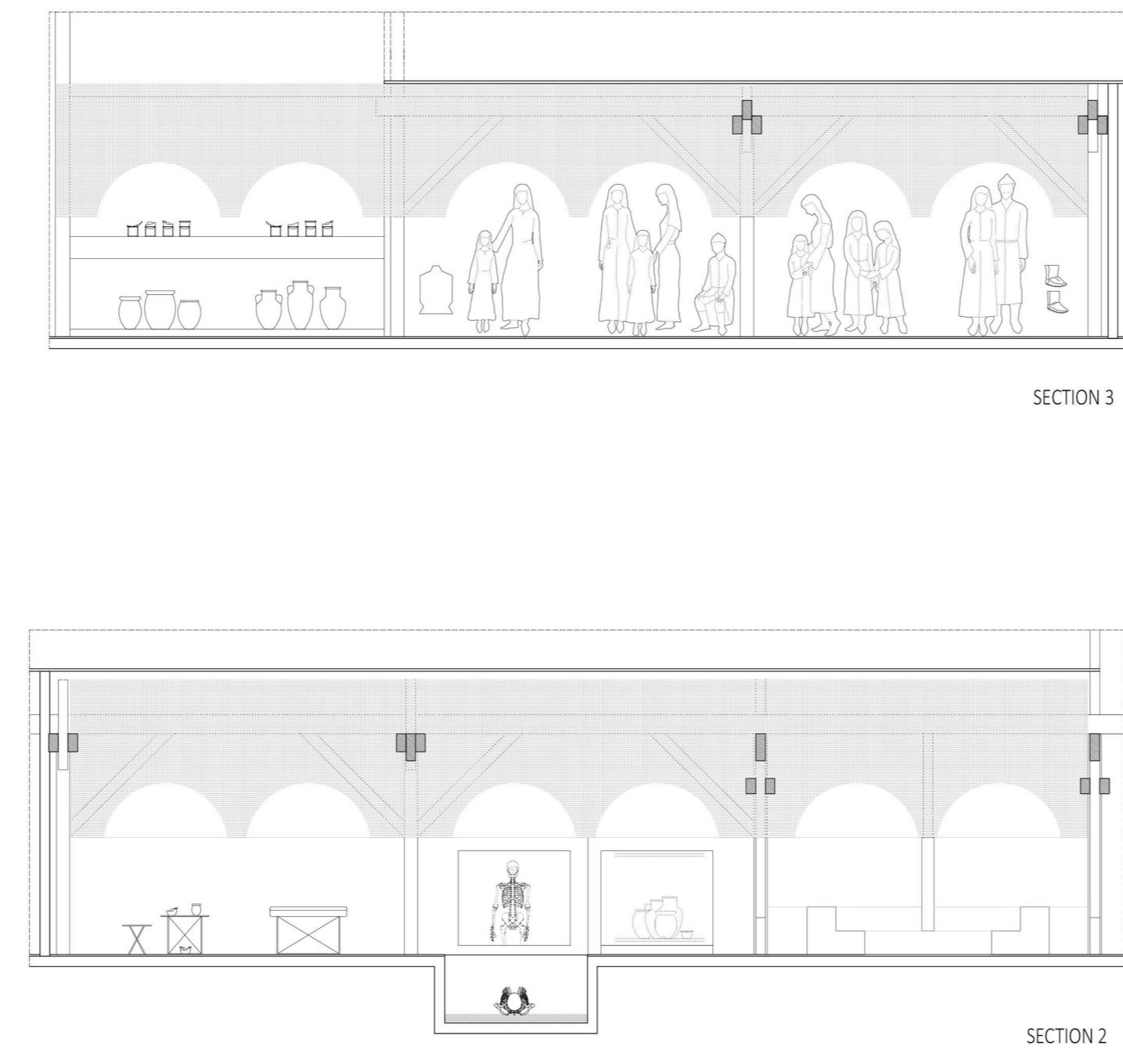
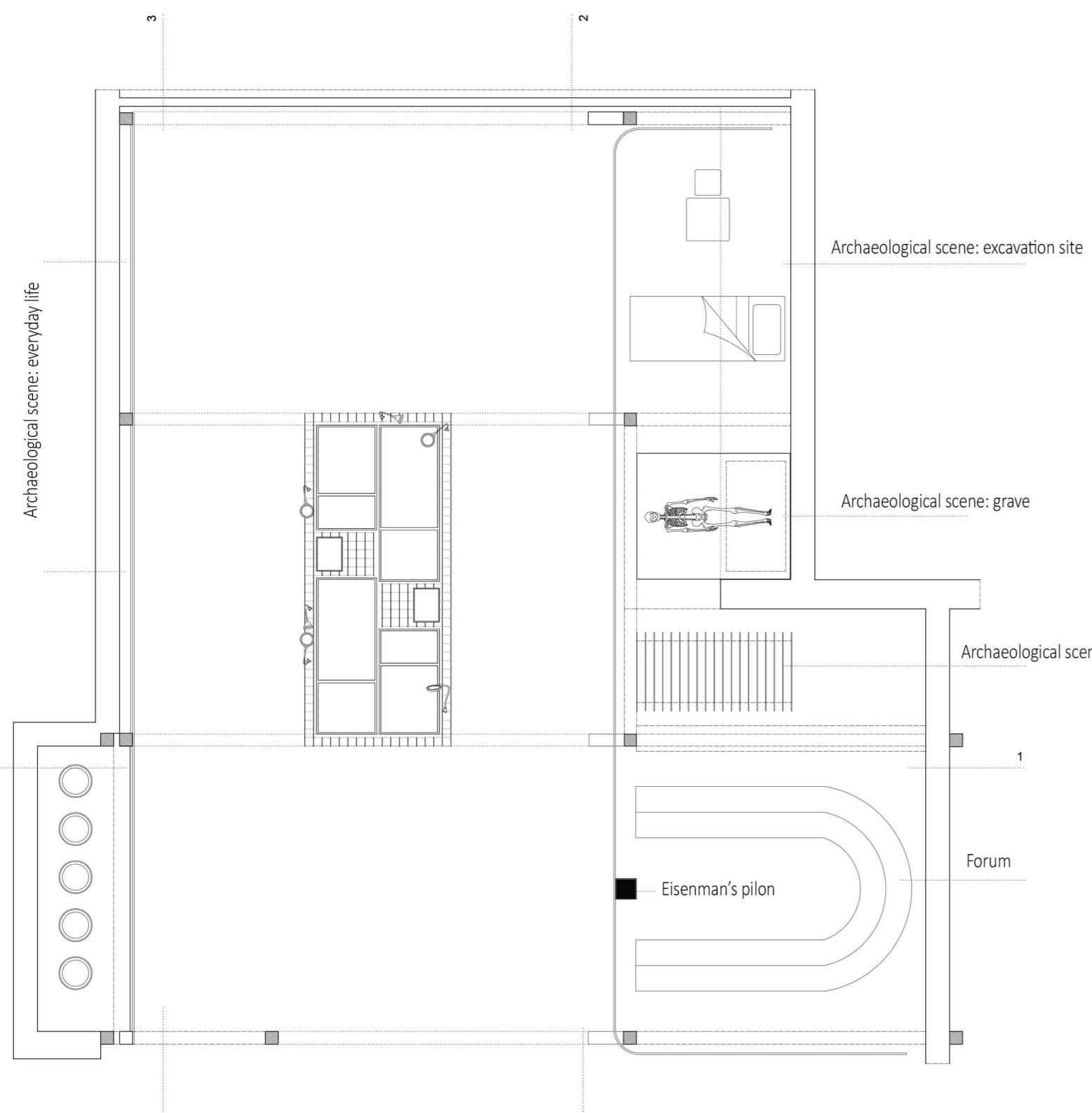
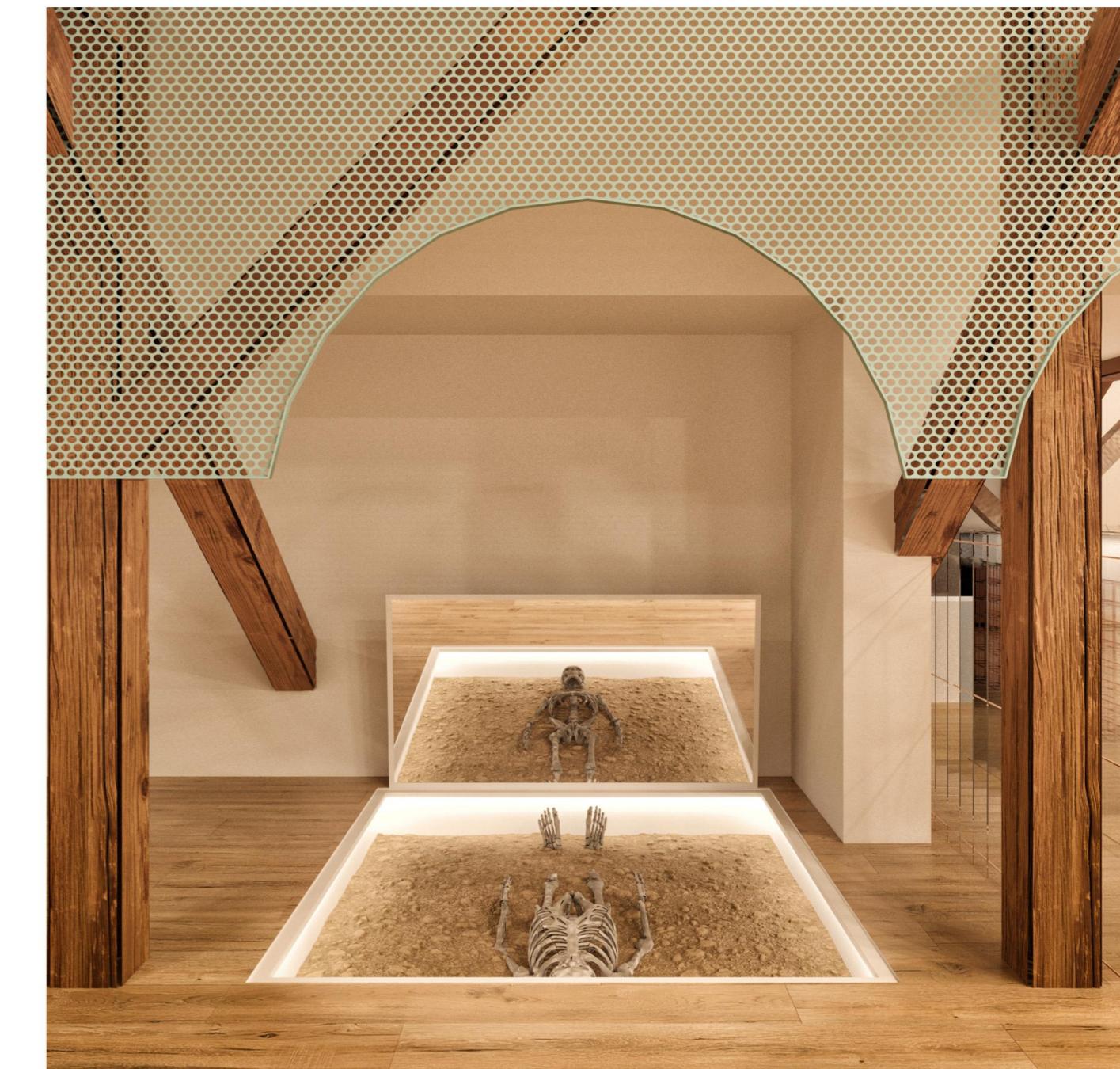
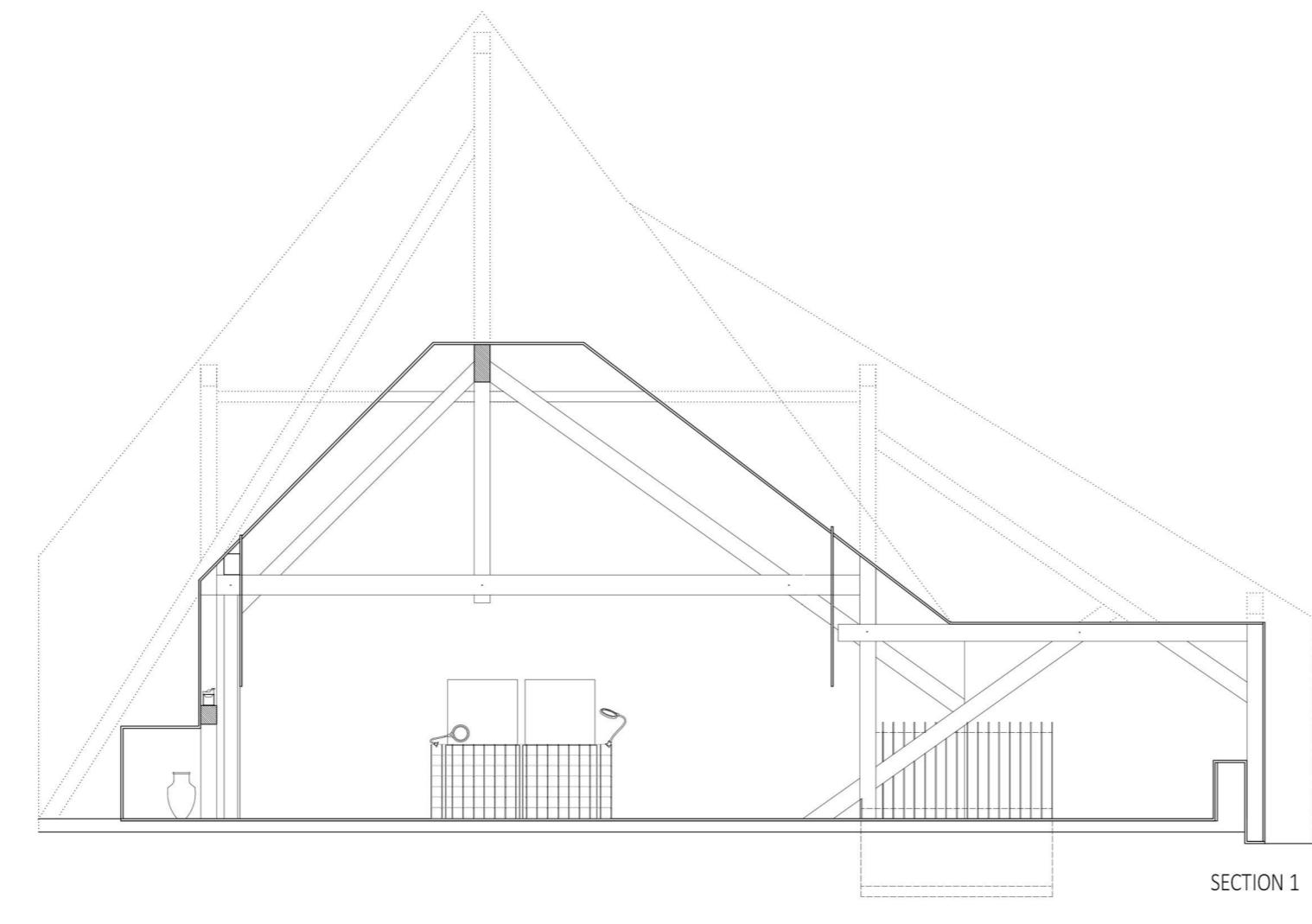
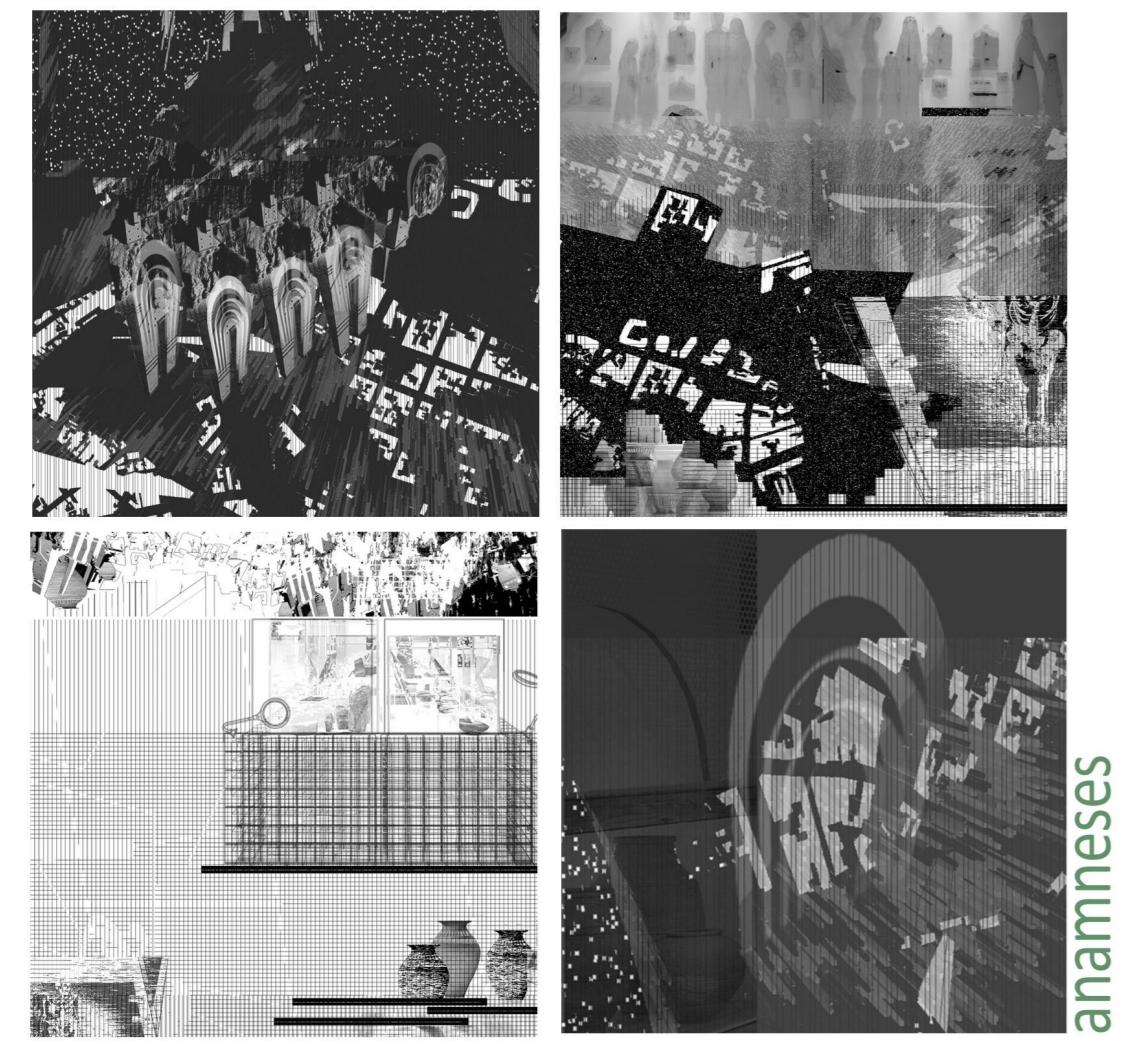

Beta Awards

betacity.eu

INTERIOR SPACE / TEMPORARY DESIGN

RO Spațiu interior / Amenajări temporare HU Belső tér / Ideiglenes design SRB Unutrašnji prostor / Privremeni dizajn

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES
RO Autor(i) / Reprezentanți echipei HU Szerzők / A csapat
SRB Képviselői / Predstavnici tima

Grbić Milena

CONSTRUCTION COMPLETION DATE
RO Dátum finalizare construcție HU Az építkezés befejezésének dátuma SRB Datum završetka izgradnje

December 2022

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS
RO Co-autori / Tagozottak HU Társaszerzők / csapattagok SRB Koautor/članovi tima

Miljan Vezmar

CLIENT
RO Círó / Ügyfél HU Kliwent SRB Klijent

City Museum Subotica

PROJECT TITLE
RO Titul proiectului în Engleză HU A projekt címé SRB Naslov projekta

ANAMNESIS

PHOTO CREDITS
RO Credite foto HU Fényképek hitelei SRB Foto krediti

Milena Grbić, Miljan Vezmar

PROJECT LOCATION
RO Locația proiectului HU Projekt helyszíne SRB Lokacija projekta

Subotica, Serbia

BUDGET IN EUROS
RO Buget in euro HU Költségveté euróban SRB Budžet u evrima

25000 euro

USABLE AREA
RO Suprafata utilă HU Hasznosítatható terület SRB Korisna površina

80sqm

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE
RO Descrierea proiectului în limba maternă HU A projekt leírása a pályázó anyanyelvén SRB Opis projekta na maternjem jeziku

Fizički kontekst projekta određen je sa dva značajna prostorna uslova – trebaće je da nastane u definisanim i već adaptiranim potkoviju bez izvora prirodnog svjetla, složene krovne konstrukcije, pretežno vidljive u prostoru, koja određuje gabarit korisnog prostora od oko 80m² promjenjivim visinom od 150-170cm koji čine ukupnu površinu od oko 35m² i koje je trebalo istiskuti. Zadata geometrija, shvaćena kao početni zapis procesa projektovanja – dvostruki sloj koji se nalazi u trećem (iz ovog prostora nevidljivog sloja) a to je fasada ovog istorijski značajnog objekta, nagovestila je razmišljanje da arhitektonski izraz treba da se smesti između zadata scene i budućeg scenarioa, tj. arhitekturu i arheologiju spojene fantasmagorijom kao povezujućom metodološkom crticom. Time je izložba postala studija između stvarne strukture i arhitektonске teorije. Osnovna projektantska namera je bila, da izlaganje pomogne u komuniciranju da su artefakti realni predmeti koji su nekada bili čista evakodnevina i da se omogući njihov doživljaj u njihovom socijalnom, ekonomskom i istorijskom okruženju. Za ovakav kognitivni put i sam prostor je trebao da ostane konceptualan, izlagacki elementi iluzionistički i nestabilni kako bi podržali izložbu kao mesto izbora u tumačenju da opredeljenje za jedno, a ne za nešto drugo, može da utice na promenu nivoa mišljenja od samog materijalnog do imaginarnog, omogućavajući višestruku iščitavanja, doživljaje, intonaciju i sugestivnost ličnog i neposrednog u malom prostoru, ali prepuno značenja. Jedini stabilni prostorni element je žičana mreža sa motivima fasade objekta (fasada nije saglediva iz ovog prostora, o njoj postoji samo ideja) koja pročišćava geometriju prostora i opominje upravo na očiglednu nevidljivost da svi narativ prošlosti nastupaju iz prostora stvarnosti u kojoj se posetilac nalazi.

Komunikiranju da su artefakti realni predmeti koji su nekada bili čista evakodnevina i da se omogući njihov doživljaj u njihovom socijalnom, ekonomskom i istorijskom okruženju. Za ovakav kognitivni put i sam prostor je trebao da ostane konceptualan, izlagacki elementi iluzionistički i nestabilni kako bi podržali izložbu kao mesto izbora u tumačenju da opredeljenje za jedno, a ne za nešto drugo, može da utice na promenu nivoa mišljenja od samog materijalnog do imaginarnog, omogućavajući višestruku iščitavanja, doživljaje, intonaciju i sugestivnost ličnog i neposrednog u malom prostoru, ali prepuno značenja. Jedini stabilni prostorni element je žičana mreža sa motivima fasade objekta (fasada nije saglediva iz ovog prostora, o njoj postoji samo ideja) koja pročišćava geometriju prostora i opominje upravo na očiglednu nevidljivost da svi narativ prošlosti nastupaju iz prostora stvarnosti u kojoj se posetilac nalazi.

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH
RO Descrierea proiectului în engleză HU A projekt leírása angol nyelven SRB Opis projekta na engleskom

The physical context of the project was determined by two significant spatial conditions: it was to be created in a defined and already adapted attic without a source of natural light, with a complex roof structure mostly visible in the space. This structure determined the size of the usable space to be about 80m², with a height adequate for a public-purpose building. Additionally, there were four different spatial sections of variable heights between 150-170 cm, making up a total area of about 35m², which needed to be utilized. The given geometry, understood as the initial record of the design process—the double layer located in the thin (from this space, the invisible layer), which is the facade of this historically significant object—suggested that the architectural expression should be placed between the given scene and the future scenario. In other words, architecture and archaeology were joined by phantasmagoria as a connecting methodological line. This approach made the exhibition a study between real structure and architectural theory. The main design intention was for the exhibition to communicate that the artifacts are real objects that were once part of everyday life and to enable their experience within their social, economic, and historical environments. For this kind of cognitive path, the space itself needed to remain conceptual, with the exhibition elements being illusory and unstable. This would support the exhibition as a place of choice in interpretation, where commitment to one perspective over another can influence the change in the level of reading from the material to the imaginary. This would allow for multiple readings, experiences, intonations, and suggestiveness of the personal and immediate in a small, but meaningful, space. The only stable spatial element is a wire mesh with motifs of the building's facade (the facade is not visible from this space; there is only an idea of it). This purifies the geometry of the space and serves as a reminder of the obvious invisibility, from which all narratives of the past emerge in the reality where the visitor is present.